

Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. oktober 2014 — Rita van Caster og Patrick van Caster mod Finanzamt Essen-Süd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-326/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF — beskatning af afkast fra investeringsfonde — en investeringsfonds forpligtelse til at meddele og offentliggøre visse oplysninger — fast beskatning af afkast fra investeringsfonde, der ikke opfylder meddelelses- og offentliggørelsesforpligtelserne)

(2014/C 439/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Rita van Caster og Patrick van Caster

Sagsøgt: Finanzamt Essen-Süd

Konklusion

Artikel 63 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en ikke-hjemmehørende investeringsfonds manglende opfyldelse af en forpligtelse til at meddele og offentliggøre visse oplysninger, som er fastsat i denne lovgivning, og som finder anvendelse uden forskel på hjemmehørende og ikke-hjemmehørende investeringsfonde, medfører en fast beskatning af det afkast, som den skattepligtige får udbetalt fra nævnte investeringsfond, for så vidt som nævnte lovgivning ikke giver den skattepligtige mulighed for at fremlægge forhold eller oplysninger, der kan påvise den faktiske størrelse af dette afkast.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 6.10.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. oktober 2014 — AS »Olainfarm« mod Latvijas Republikas Veselības ministrija og Zāļu valsts aģentūra (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland)

(Sag C-104/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — industripolitik — direktiv 2001/83/EF — humanmedicinske lægemidler — artikel 6 — tilladelse til markedsføring — artikel 8, stk. 3, litra i) — pligt til lade ansøgningen om tilladelse ledsage af resultaterne af de farmaceutiske, prækliniske og kliniske undersøgelser — undtagelser vedrørende de prækliniske og kliniske undersøgelser — artikel 10 — generiske lægemidler — begrebet »referencelægemiddel« — ret for indehaveren af en markedsføringstilladelse til et referencelægemiddel til at anfægte markedsføringstilladelsen af en generisk udgave af dette første lægemiddel — artikel 10a — lægemidler, hvis virksomme stoffer har fundet almindelig anerkendt anvendelse i mindst ti år i Den Europæiske Union — mulighed for at anvende et lægemiddel, hvis tilladelse blev udstedt på grundlag af den i artikel 10a fastsatte undtagelse som referencelægemiddel til at opnå en markedsføringstilladelse for et generisk lægemiddel)

(2014/C 439/04)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AS »Olainfarm«

Sagsøgt: Latvijas Republikas Veselības ministrija og Zāļu valsts aģentūra